

Sygn. akt III Cz 1226/14

POSTANOWIENIE

Dnia 7 października 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Danuta Pacześniowska

Sędziowie SO Lucyna Morys – Magiera

SR (del.) Roman Troll (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 7 października 2014 r. w Gliwicach na posiedzeniu niejawnym sprawy

z powództwa (...) Bank (...) Spółki Akcyjnej w W.

przeciwko S. J. (J.)

o wyłączenie ruchomości spod egzekucji

na skutek zażalenia powoda

od punktu 2 postanowienia Sądu Rejonowego w Zabrze

z dnia 5 listopada 2013 r., sygn. akt I C 262/13

postanawia:

1. sprostować w rubrum zaskarżonego postanowienia oznaczenie powoda jako: (...) Bank (...) Spółka Akcyjna w W.,
2. oddalić zażalenie,
3. zasądzić od powoda na rzecz pozwanego kwotę 150 zł (sto pięćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu zażaleniowym.

SSR (del.) Roman Troll SSO Danuta Pacześniowska SSO Lucyna Morys – Magiera

Sygn. akt III Cz 1226/14

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 5 listopada 2013 r. Sąd Rejonowy w Zabrze umorzył postępowanie o wyłączenie ruchomości spod egzekucji (pkt 1) oraz zasądził od powoda na rzecz pozwanego kwotę 2 417 zł tytułem zwrotu kosztów procesu (pkt 2). W uzasadnieniu wskazał, że powództwo zostało wytoczone 19 grudnia 2012 r., czyli już po złożeniu przez wierzyciela (pозwanego) komornikowi wniosku o zwolnienie zajętego przedmiotu spod egzekucji (6 grudnia 2012 r.), a jego cofnięcie spowodowało potrzebę umorzenia postępowania, a następnie uznania powoda za stronę przegrywającą.

Zażalenie na to postanowienie w zakresie punktu 2 złożył powód zarzucając mu naruszenie prawa procesowego, a to art. 233 § 1 kpc w związku z art. 98 § 1 kpc polegające na dowolnej ocenie poprzez przyjęcie, że pozwanemu należy się zwrot kosztów procesu, a to pozwany pomimo cofnięcia powództwa jest zobowiązany do zwrotu kosztów powodowi, a zaniechano ustalenia, że wniosek powoda o zwolnienie pojazdu spod egzekucji został złożony już po dokonaniu jego sprzedaży, która miała miejsce 3 grudnia 2012 r. pomimo otrzymania przez pozwanego w dniu 27 listopada 2012 r. wezwania, a kwota uzyskana ze sprzedaży została powodowi przelana już w trakcie trwania procesu,

co oznacza, że pozwany uczynił zadość żądaniu powoda w trakcie procesu. Przy tak postawionych zarzutach powód wniósł o zmianę zaskarżonego punktu 2 postanowienia poprzez zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania przed sądem pierwszej instancji oraz o zasądzenie kosztów postępowania odwoławczego, względnie o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

W odpowiedzi na zażalenie pozwany wniósł o jego oddalenie i zasądzenie kosztów postępowania wskazując, że jest ono bezzasadne, gdyż pozwany spełnił żądanie powoda i zwolnił samochód spod egzekucji jeszcze przed wytoczeniem powództwa, a mimo to powód nadal występował z nowymi żądaniami (zwolnienia zajętej sumy spod egzekucji), a nadto z uwagi na zabicie pojazdu na licytacji w dniu 3 grudnia 2012 r. roszczenie o zwolnienie spod egzekucji było od początku wadliwe.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Ustalenia faktyczne dokonane przez Sąd Rejonowy są prawidłowe i jako takie Sąd Okręgowy uznaje je jako własne.

Przede wszystkim należy zauważyć, że powód w żaden sposób nie wykazał kiedy doręczył pozwanemu wezwanie do zwolnienia zajętego przedmiotu spod egzekucji, a dołączone do pozwu wezwanie jest datowane na 19 grudnia 2012 r. /k. 23/, a więc już po sprzedaży pojazdu i zwolnieniu przez wierzyciela spod egzekucji, które nastąpiło 6 grudnia 2012 r. Powód nie wykazał także kiedy doręczył pozwanemu wezwanie do zwolnienia spod egzekucji datowane na 21 listopada 2012 r. - pojawiło się ono w aktach egzekucyjnych z datą wpływu na dzień 27 listopada 2012 r. jako skierowane bezpośrednio do komornika (k. 37 akt egzekucyjnych Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Zabrze M. G. o sygn. KM 4618/12). Jednocześnie z chwilą wytoczenia powództwa o zwolnienie ruchomości spod egzekucji samochód był już zlicytowany – sprzedano go na licytacji w dniu 3 grudnia 2012 r., dlatego też powództwo złożone 19 grudnia 2012 r. nie mogło być uwzględnione w stanie pierwotnym, zaś jego zmiana dnia 30 stycznia 2012 r. na zwolnienie od egzekucji kwoty uzyskanej ze sprzedaży tego samochodu /k. 31/ została dokonana już po wniosku wierzyciela o zwolnienie spod egzekucji oraz piśmie komornika do powoda o podanie numeru konta, na który należy przelać tę kwotę – pismo to doręczono powodowi 24 grudnia 2012 r. (k. 54 – 55 akt egzekucyjnych Komornika Sądowego przy Sądzie rejonowym w Zabrze M. G. o sygn. KM 4618/12). Ostatecznie po podaniu nr konta przez powoda w dniu 21 czerwca 2013 r. kwota ta została przelana dnia 28 czerwca 2013 r. na ten rachunek (k. 80 i 84 akt egzekucyjnych Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Zabrze M. G. o sygn. KM 4618/12).

Dodać należy, że w sprawie zarządzeniem z dnia 7 stycznia 2013 r. Sąd Rejonowy w Zabrze zwrócił pozew powodowi, albowiem pełnomocnik powoda nie uiścił opłaty w wysokości 1 500 zł /k. 28/. Zarządzenie to doręczono powodowi 23 stycznia 2013 r., co spowodowało uregulowanie opłaty w dniu 29 stycznia 2013 r. /k. 30/ oraz zmianę powództwa na żądanie zwolnienia spod egzekucji kwoty uzyskanej ze sprzedaży samochodu /k. 31 – 33/. Wówczas jednak sprawa egzekucyjna była na etapie po wniosku wierzyciela o zwolnienie od egzekucji, a wnioski wierzyciela w tym zakresie są wiążące dla komornika. Ponadto komornik, jeszcze przed zmianą powództwa, wezwał powoda do wskazania numeru rachunku bankowego, na który ma przelać uzyskaną ze sprzedaży kwotę.

Z powyższych względów zarzuty zażalenia pozostają bezzasadne, albowiem powód przegrał sprawę, gdyż już w chwili złożenia powództwa samochód był sprzedany, a przed jego zmianą wierzyciel złożył wniosek o zwolnienie spod egzekucji. Jednocześnie te koszty postępowania nie zostałyby poniesione, gdyby powód po wezwaniu komornika podał wcześniej niż w czerwcu 2013 r. numer rachunku bankowego, na który należało przelać sumę uzyskaną z egzekucji.

Mając powyższe na uwadze, w oparciu o art. 385 kpc w związku z art. 397 § 1 i 2 kpc, art. 98 § 1 i 3 kpc oraz art. 99 kpc, zażalenie jako bezzasadne należało oddalić.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 kpc, art. 99 kpc oraz § 6 pkt 3 i § 12 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (t.j. Dz. U. z 2013 r., poz. 490), albowiem powód przegrał sprawę w

postępowaniu zażaleniowym, a pozwany reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika wniósł o zasądzenie kosztów postępowania, które w tym wypadku wynoszą 150 zł z tytułu wynagrodzenia pełnomocnika.

SSR (del.) Roman Troll SSO Danuta Pacześniowska SSO Lucyna Morys – Magiera